

PNS - scénář

1. Vstup

Štěpánia Chmelarová se narodila na Slovensku. Když jí bylo šest let a válka se už chýlila ke konci, přišli k nim domů ruští vojáci.

Pamětnice

„To bylo hrůza, u nás se to nastěhovalo, ty Rusové, jo, protože Rusové vyhrávali válku žejo, tak se to u nás nastěhovalo, u nás měli hlavní štáb, my jsme byli z baráku venku, my jsme vůbec nesměli když tam přišli ty, ty generálové a to, tak jsme tam nesměli bejt, v tom baráku, jo. No takže, takže jsme museli chodit vždycky někdo kdo nás přijal, kde jsme se mohli vyspat, vždycky jsme utíkali do hor...”

2. Vstup

Malé Štěpánii a její rodině Rusové naháněli strach, častokrát je okrádali a vyhrožovali jim. Ačkoliv znala i takové, v jejichž blízkosti se necítila špatně, hrůzy a děs si v sobě nosila po celý život.

Pamětnice

„Ale já jsem myslela že fakt, že ho zastřelí, toho tatínka. No, tak takovýhle život jsme měli v tý válce, to bylo... Nepřejme si, nepřejme si, aby byla ”

3. vstup

Štěpánia se v deseti letech přestěhovala na Jesenicko za svou starší sestrou. I tady se setkává s lidmi z neznámé kultury. Do vesnice totiž přicházejí uprchlíci, nejčastěji jen matky s dětmi z Řecká, kde zuří občanská válka.

Pamětnice

„A já jsem se nemohla z baráku dostat, protože tam byli ty Řekové. Na zemi. Tam seděli, to bylo, to si nepřejte vidět. Já jsem brečela. Já jsem se jich bála taky. Oni všichni byli v černém oblečení, my jsme na to nebyli zvyklí, jak byli oblečení, že jo. A já jsem jako dítě viděla všechno jenom v černém, oni měli i šátky na hlavě v černém a tam byla ještě zima, tam je vždycky chladno.....A oni chudáci měli na nohách namotané hadry.....

4. vstup

Řecké rodiny byly často rozděleny, do Československa přišly jen maminky s nejmladšími dětmi, ty starší byly převezeny do uprchlických táborů v jiných zemí.

Pamětnice

„Oni jim pobrali děti, těm Řekům. A můžu vám říct, že oni nevěděli vůbec, kde ty děti existují. Ony byly v Maďarsku, Polsku, Německu, Rumunsku. A tam byl státní statek ještě a pán správce, když oni potom dělali ty, co tam zůstali v těch Bernaticích, tak pracovali na tom státním statku ty Řekové, jo. A oni se pak domluvili s tím správcem... ..A on jim děti našel. Představte si to...

Pamětnice

..A my jsme spolu dělaly. A ony byly správný ty holky, my jsme byly takový velký kamarádky, ony mě naučily řecky...

6. vstup

Přes veškeré překážky, které jí život připravil, se paní Chmelarová dožila krásného věku a prožila štěstí. Bylo nám ctí seznámit se s příběhem jejího života a přejeme jí, aby odpočívala v pokoji.